



## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor depuse de Procuratura Generală și Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Avasiloaie împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Procuratura Generală cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-796/23)*

*NR. PIGD (2-21190646-01-3ra-03082023)*

Admisibilitatea recursului; Recurs depus de o persoana care nu este în drept să declare recurs; Neprezentarea motivării cererii de recurs depusă până la 1 septembrie 2023.

Curtea de Apel Chișinău, jud., A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

20 decembrie 2024

*Textul corespunde originalului*

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursurilor depuse de  
Procuratura Generală și Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele  
din str. Ginta Latină 8”,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

**ÎN FAPT**

1. La 27 decembrie 2021, Tatiana Avasiloaie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

2. În motivarea acțiunii reclamanta, a indicat că, la ședința secretă, netransparentă și în lipsa Tatiane Avasiloaie a fost emisă ilegal hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 prin care s-a decis referitor la eliberarea acordului pentru perchiziționarea judecătorului, Tatiana Avasiloaie pentru infracțiunea prevăzută de art. 3302 alin. (2) Cod penal. Or, conform art. 21 alin. (1)-(3) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

3. Reclamanta consideră că, hotărârea contestată contravine principiului constituțional din art. 116 al Constituției, care prevede că judecătorii instanțelor judecătorești sânt independenți, imparțiali și inamovibili, conform legii.

4. Mai mult ca atât, a fost încălcat art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede că judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.

5. Totodată, a indicat reclamanta că, este încălcat art. 9 din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede expres că, personalitatea judecătorului este inviolabilă. Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite

de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale. (4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. (41) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin. (4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului. (5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

6. Astfel, a susținut că, hotărârea emisă este ilegală deoarece mai contravine și art. 32 alin. (2) și art. 94 din Codul administrativ și art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede că la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

7. Consideră reclamanta că, de către Consiliului Superior al Magistraturii a fost utilizat în mod arbitrar dreptul discreționar, contrar prevederilor art. 16, art. 137 și art. 225 alin. (1) Codul administrativ, care prevăd că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

8. În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

9. Mai mult ca atât, Consiliul Superior al Magistraturii, a acționat contrar prevederilor art. 22, art. 85 și art. 87 din Codul administrativ, care în esență obligă autoritatea publică să efectueze un control efectiv și complet asupra faptelor invocate în sesizare de către procurorul general interimar, dar nu să se limiteze la reiterarea celor expuse în actul de sesizare, și invocarea unor texte

legale declarate neconstituționale. Or, art. 22 Codul administrativ, indică că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

10. În aceeași ordine de idei, a menționat reclamanta că, pct. 55 - 56 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27.06.2017 stipulează că, sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că Consiliul Superior al Magistraturii are o dublă calitate: administrativă și jurisdicțională.

11. De regulă, această autoritate desfășoară o activitate de natură administrativă, iar atunci când acționează în calitate de instanță disciplinară, ea realizează o activitate jurisdicțională (HCC nr.9 din 18 iunie 2012, §32). 56.

12. Așadar, Curtea menționează că, prin natura sa juridică, prin modul de constituire, organizare și realizare a competențelor legale, Consiliul Superior al Magistraturii are rolul de a asigura: autoadministrarea judecătorească, organizarea și funcționarea sistemului judecătoresc, precum și de a garanta independentă autorității judecătorești. Totodată, în pct. 62 din hotărârea menționată este indicat că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile [pornirii urmăririi penale], reținerii, aducerii silit, arestării, percheziționării judecătorului constituie o anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului de către persoane interesate (HCC nr.22 din 5 septembrie 2013, §107).

13. În același sens, pct. 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017, Curtea menționează că în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

14. Astfel, a susținut reclamanta că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii constituie o ingerință în drepturile judecătorului, în special în garanția inviolabilității acestuia. Iar prin urmare, hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul pentru pornirea urmăririi și efectuarea acțiunilor și aplicare a măsurilor de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului trebuie să fie proporționale, egale și motivate.

15. Mai mult ca atât, și art. 31 din Codul administrativ, prevede că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Iar art. 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ, stabilește că, motivarea

este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

16. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia

17. În aceeași ordine de idei, a indicat reclamanta că, Consiliul Superior al Magistraturii în calitate de autoritate publică competentă prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative a încălcat prevederile art. 32 din Codul administrativ. Or, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

18. Astfel, a reținut reclamanta că, încălcarea normelor de procedură administrativă a generat încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate de Procurorul general interimar în sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii. Or, conform art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțe relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

19. În acest context, consideră reclamanta că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să acționeze și în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și 92 din Codul administrativ, care prevăd că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Autoritatea publică a

decis conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților. Însă, Consiliul Superior al Magistraturii nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului, dar a preluat acele afirmații de Procurorul general interimar, din care considerent, în substanță a emis un act administrativ individual defavorabil ilegal.

20. Mai mult ca atât, emiterea acordului de către Consiliul Superior al Magistraturii conform art. 19 alin. (4) - (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 trebuie să fie rezultatul unei ample analize, cu punerea în balanță a oricărui argument și cu participarea obligatorie a persoanelor implicate, în caz contrar, independența judecătorului, inviolabilitatea acestuia și separația puterilor în stat rămân la nivelul de drepturi teoretice și iluzorii.

21. Astfel, a comunicat reclamanta că, la caz, ingerința în dreptul la inviolabilitate a Tatianei Avasiloaie, în calitate de judecător a fost efectuată și cu încălcarea principiului securității juridice. Or, conform art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

22. În aceeași ordine de idei, a susținut reclamanta că, încălcările menționate probează caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Iar conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unui raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil. Or, emiterea hotărârii de către Consiliu Superior al Magistraturii este o răzbunare în privința Tatianei Avasiloaie, pentru denunțarea ilegalităților, faptelor și actelor conexe de corupție a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la Adunarea Generală extraordinară a Judecătorilor din septembrie 2019.

23. Totodată, a indicat reclamanta că, conform art. 29 alin. (1) — (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una

rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

24. Astfel, consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 09 noiembrie 2021 nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al acordului. Or, fiecare măsură autorizată de Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să fie motivată din punct de vedere a proporționalității. Însă, Consiliul Superior al Magistraturii a decis fără o motivare a necesității, intervenirii în inviolabilitatea judecătorului prin eliberarea acordului referitor la percheziție.

25. Prin încheierea din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces în calitate de persoană terță, Procuratura Generală.

26. Reclamanta Avasiloaie Tatiana a solicitat anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”.

27. Fiind investită cu judecarea acțiunii în fond, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 27 martie 2023 a anulat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/26 din 09 noiembrie 2021 „Cu privire la sesizarea Procurorului general interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație în privința judecătorului Tatiana Avasiloaie de la Judecătoria Chișinău”.

28. La 30 martie 2023, Procuratura Generală a depus recurs *nemotivat* împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

29. La 03 aprilie 2023, Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8” a depus recurs împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, format din 5 judecători.

30. În motivarea cererii de recurs, a indicat că, hotărârea este ilegală și neîntemeiată din motiv că cauza contrar prevederilor art. 25 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii a fost examinată de un complet de judecată compus din 3 judecători, pe când cauza urma a fi examinată de un complet de judecată compus din 5 judecători.

31. Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatelor cererile de recurs, informând despre posibilitatea depunerii referinței la recurs, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 189).

Însă, până în prezent intimata nu și-a valorificat dreptul de a depune referință pe marginea cererilor de recurs.

## LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. XI. alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede următoarele:

„Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

33. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

34. Conform art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului):

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2). f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

35. Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului):

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

36. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

37. Potrivit art. 223 din Codul administrativ:

„Hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96-114.”

38. Conform art. 96 alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

39. Potrivit art.97 alin. (3) din Codul administrativ:

„Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

40. Potrivit art. 110<sup>1</sup> alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

## MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea hotărârii contestate.

42. În speță însă, recurentul Procuratura Generală, nu s-a conformat prevederilor legale citate și a formulat cererea de recurs, fără a evidenția memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurată, limitându-se la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată de instanța ierarhic inferioară.

43. Din actele cauzei rezultă că, la 27 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul hotărârii.

44. Copia dispozitivului hotărârii menționate a fost expediat părților în mod electronic, la 28 martie 2023. ( f.d. 163).

45. La 30 martie 2023, Procuratura Generală a depus recurs *nemotivat* împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

46. Potrivit extrasului din poșta electronică, Curtea de Apel Chișinău a notificat Procuraturii Generale hotărârea motivată, în mod electronic, la 24 iulie 2023. (f.d.176)

47. Astfel, Completul de judecată constată că la caz, deși recurentul a recepționat decizia motivată încă la data de 24 iulie 2023, acesta nu a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului.

48. Fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță după cum sugerează și jurisprudența CtEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz, prin prezentarea motivării recursului în conformitate cu art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). Drept consecință, intervenind aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), de declarare a recursului inadmisibil.

49. Conform art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

50. Din cele constatate rezultă că, neprezentarea motivării recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al recurentului, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, pentru a nu omite termenul legal de prezentare a recursului motivat.

51. Cu referire la recursul depus de Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8”, Completul de judecată reține că din analiza prevederilor 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, *în special*, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

52. Astfel, Completul de judecată reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu pot însuși un eventual succes.

53. Completul de judecată notează că *temeiurile de inadmisibilitate stipulate la art. 246 alin. (2) Cod administrativ nu poartă un caracter*

*exhaustiv și respectiv, în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeuri, care necesită a fi verificate.*

54. Astfel, instanța de recurs relevă că la data de 03 aprilie 2023, Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8” a depus recurs împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, format din 5 judecători.

55. Din suportul probatoriu prezent la actele cauzei rezultă că subiecți ai raportului juridic litigios sunt: Tatiana Avasiloaie în calitate de reclamantă, Consiliului Superior al Magistraturii în calitate de pârât, și persoană terță Procuratura Generală.

56. Se reține că Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8”, nu are nicio calitate procesuală în prezenta cauză.

57. În contextul expus, Completul de judecată consideră că recursul declarat de către Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8” împotriva hotărârii din 27 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respins, ca fiind depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, or, recurenta, neavând nicio calitate procesuală în cauza dată, în virtutea normelor de drept procedural imperative, nu beneficiază de dreptul de a declara recurs.

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230, art. 245 alin. (2) și art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului),

#### COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile depuse de Procuratura Generală și Asociația Obștească „Investitorii Casei cu Stele din str. Ginta Latină 8”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc